

הלכות פסולי המקדשין

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

יא הפסח ששחטו במחשבת שנוי השם, בין ששנה שמו לשם זבח אחר בין ששנהו לשם חלין - פסול, שנאמר: "ואמרתם זבח פסח הוא ליי" (שמות יב, כו). במה דברים אמורים? ששחטו בזמנו, שהוא יום ארבעה עשר בניסן; אפלו שחטו בשחרית במחשבת שנוי השם - פסול. אבל אם שחטו בלא זמנו במחשבת שלא לשמו - כשר; שלא לשם בעליו - נעשה כמי שאין לו בעלים בזמנו, ופסול. **יב** פסח ששחטו לשמו בארבעה עשר קדם חצות - פסול, לפי שאינו זמנו...

שינוי השם בפסח

הלכות מעשה הקרבנות

פרק חמשה עשר

פרטים בדיני נדבה

ד בהמת השתפין שהקדיש אחד מהם חציה שלו, וחזר ולקח החצי האחר והקדישו - הרי זה קדשה, וקרבנה; אף על פי שמתחלתה דחיה היתה, כשהקדיש חציה - אין הדחוי מעקר דחוי, ואף על פי שהיא קדשת דמים, הואיל והיא בעלי חיים, אין בעלי חיים נדחים, והרי נראית כלה להקרבנה, לפיכך תקרב, ועושה תמורה.

בהמת שותפין שהקדישה לחצאין

הלכות שגגות

פרק שלישי

התראה; הפרשת החטאת; הכפרה

ח מי ששגג, והפריש חטאתו, ואחר כך נשתמד וחזר בתשובה, או נשתטה וחזר ונשתפה - אף על פי שנדחה הקרבן בנתיים, הרי חזר ונראה, שאין בעלי חיים נדחין, כמו שבארנו בהלכות פסולי המקדשין ג, כג; וא, לפיכך יקריבנה עצמה. וכשם שאם נולד בו מום עובר ונתרפא יחזר לכשרותו, כך אם נדחו הבעלים וחזרו ונראו - יקרב.

אין בעלי חיים נדחין

הלכות תפלות

פרק שלישי

זמני התפילות

יא היו לפניו שתי תפלות, שלמנחה ושלמוספין - מתפלל שלמנחה ואחר כך שלמוספין. ויש מי שהורה שאין עושין כן בצבור, כדי שלא יטעו.

תפילת מנחה קודמת למוסף